

Sygn. akt II AKa 251/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Zbigniew Kapiński

Sędziowie: SA – Ewa Jethon

SO (del.) – Dorota Radlińska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale Prokuratora Tomasza Puzary

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 r. w Warszawie

sprawy:

H. D. , syna A. i M., ur. (...) w W.

oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 28 marca 2019 r. sygn. akt XII K 218/18

I. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

I. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. K. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738,00 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 251/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Sąd Okręgowy w Warszawie sygn. akt XII K 218/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>
--

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>obrońca oskarżonego zarzucił:</p> <p>I. obrazę przepisów postępowania, tj.:</p> <p>1.art. 17 § 1 pkt 10 kpk polegającą na prowadzeniu postępowania w sprawie o czyn z art. 190 § 1 kodeksu karnego, pomimo braku wniosku o ściganie pochodzących od uprawnionej osoby; 2. art. 17 § 1 pkt 9 kpk, polegającą na prowadzeniu postępowania w sprawie o czyn z art. 217 § 1 kodeksu karnego, pomimo braku skargi od uprawnionego oskarżyciela; 3. art. 170 § 1 kpk przez niezasadne oddalenie wniosku dowodowego, tj. przesłuchania w charakterze świadka M. D.; 4. art. 410 kpk przez pominięcie przy dokonywaniu analizy i oceny materiału dowodu z kart z raportów działań (k. 15 - 21), mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i w konsekwencji oparcie ustaleń jedynie na części materiału dowodowego; 5. art. 7 kpk przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego, z zeznań świadka M. W..</p> <p>II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>który miał wpływ na treść tego orzeczenia poprzez: 1.pominięcie wynikających z dowodu z opinii biegłego (k. 174-184) faktów dotyczących zdolności postrzegania przez świadka oraz zeznań złożonych przez świadka w grudniu 2017 roku; 2.ustalenie na podstawie rejestru karnego, że Oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo z art. 190 § 1 kk, podczas gdy przestępstwo to uległo zatarciu z mocy prawa;</p>	
<p>prokurator zarzucił:</p> <p>I. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego polegającą na wyciągnięciu błędnych wniosków z prawidłowo ustalonego przebiegu zdarzenia, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez bezpodstawne przyjęcie, że oskarżony H. D. nie działał z zamiarem ewentualnym usiłowania pozbawienia życia pokrzywdzonej M. W..</p> <p>II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że M. W. nie była osobą najbliższą dla H. D. w rozumieniu art. 115§ 11 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>odnośnie zarzutów obrońcy:</p>		

- zarzuty wskazane w punktach I. 1 i 2 – nie były zasadne. Słusznie wskazał Sąd I instancji w uzasadnieniu /str. 5/, że pokrzywdzona składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożyła wnioski także o ściganie i ukaranie H. D. w zakresie jego zachowań, które były przedmiotem postępowania.

- zarzut wskazany w punkcie I. 3 - podobnie jak wyżej także nie był zasadny. Decyzja Sądu I instancji w zakresie przesłuchania wskazanego przez obrońcę świadka była słuszna. Także w apelacji obrońca nie wskazał precyzyjnie jaka to okoliczność, która mogłaby mieć wpływ na treść orzeczenia w kontekście przypisanego oskarżonemu czynu- miałyby zostać wykazane poprzez zeznania M. D.. Zauważyć bowiem należy, iż Sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu /str. 2/ w części, w której wskazane zostały ustalenia faktyczne, że zarówno oskarżony, jak też pokrzywdzona podczas awantur byli osobami aktywnymi wobec siebie werbalnie - nawzajem obrzucając się obelżywymi wyzwiskami. Wbrew twierdzeniom obrońcy /zarzuty wskazane w pkt- I-4 i 5 / Sąd I instancji nie uchybił normom z art. 410 k.p.k. , jak też z art. 7 k.p.k. Wskazywane przez obrońcę raporty, które miały zostać pominięte przez Sąd I instancji – nie mogły mieć pierwszoplanowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie, w jakim dotyczyły one innych zdarzeń nie objętych tym postępowaniem. Co więcej także obrońca nie wykazał w sposób stanowczy, że podnoszone przez niego informacje z tych dokumentów powinny mieć bezpośrednie znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Kwestionowana przez obrońcę ocena materiału dowodowego w kontekście uchybienia normie z art. 7 k.p.k. nie była zasadna. Lektura uzasadnienia Sądu I instancji nie pozostawia żadnych wątpliwości, że Sąd ten dokonał profesjonalnej, a co za tym idzie wnikliwej oceny całości materiału dowodowego nie wyłączając zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień oskarżonego. Sąd Okręgowy podszedł także z właściwą ostrożnością do zeznań pokrzywdzonej mając przy tym na uwadze fakt spożywania przez nią alkoholu. Wyraźnie przy tym wskazać należy, iż wnikliwie przeprowadzone postępowanie dowodowe a następnie profesjonalna ocena zgromadzonego w sprawie materiału doprowadziła do prawidłowych ustaleń faktycznych i właściwego zakwalifikowania zachowań oskarżonego w ujęciu norm prawa karnego.

Za chybione uznać należało także zarzuty odnoszące się do błędu w ustaleniach faktycznych. Zarzut w punkcie II.1 – uznać należy przede wszystkim za zupełnie nie korespondujący ze wskazaną podstawą zarzutu. Trudno bowiem uznać, że nawet gdyby faktycznie Sąd I instancji dopuścił się sformułowanego w tym punkcie uchybienia, to byłoby to uchybienie w postaci błędu w ustaleniach faktycznych. Analiza uzasadnienia Sądu I instancji nie pozostawia żadnych wątpliwości, że Sąd ten nie pominął dowodu z opinii biegłego. Wręcz przeciwnie- treść opinii Sąd I instancji miał na uwadze przy ocenie zeznań pokrzywdzonej. Odnośnie zarzutu wskazanego w punkcie II. 2 – zauważyć należy, iż obrońca nawet jednym zdaniem nie starał się wykazać – wpływu podnoszonego

przez niego uchybienia na treść zapadłego w sprawie orzeczenia. Nie sposób zatem dokonać oceny jedynie tezy, która postawiona została przez obrońcę w apelacji, skoro nie została ona poparta rzeczową argumentacją, z której wynikałby chociażby ewentualny wpływ na treść kwestionowanego wyroku.

Odnosnie zarzutów prokuratora:

Sąd I instancji nie uchybił normie z art. 7 k.p.k. Wręcz przeciwnie – ocena materiału dowodowego, której dokonał Sąd Okręgowy pozostaje pod ochroną tej normy. Sąd Apelacyjny w całości podzielił rozważania Sądu I instancji, które wskazane zostały – poczynając od strony 22 uzasadnienia. Argumentacja Sądu Okręgowego jest przekonująca a zarzuty prokuratora stanowią jedynie nieuprawnioną polemikę w zakresie, w jakim kwestionuje stanowisko Sądu I instancji. Słusznie zatem ustalił Sąd I instancji, że oskarżony zachowaniem swoim nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k.

Także za niezasadny uznać należało zarzut sformułowany przez prokuratora w punkcie II. Także w tym zakresie Sąd I instancji w sposób nie budzący żadnych wątpliwości przedstawił argumentację z jakich powodów uznał, że pokrzywdzona nie była osoba najbliższą dla oskarżonego / str. 29-32 uzasadnienia/. Także w tym zakresie Sąd I instancji nie dopuścił się uchybienia, które podnosił prokurator, a nadto profesjonalnie także w tym zakresie ocenił zachowania oskarżonego pod kątem obowiązujących norm prawa karnego. Stanowiska Sądu I instancji

nie mogło podważyć twierdzenie prokuratora, że pokrzywdzona i oskarżony pozostawali we wspólnym pożyciu i łączyła ich więź uczuciowa, fizyczna i ekonomiczna. Były to jedynie twierdzenia skarżącego, które nie zostały poparte przekonującymi argumentami. W żadnym razie nie zostało wykazane przez prokuratora, że relacje, które nawiązane zostały przez oskarżonego i pokrzywdzoną miały charakter wspólnego pożycia w tym poprzez łączącą ich więź ekonomiczną. Za Sądem I instancji, wskazać należy, iż zdobywanie pieniędzy na zakup a następnie na wspólne spożywanie alkoholu – nie powoduje powstanie pomiędzy osobami więzi ekonomicznej.

Wniosek

Wnioski obrońcy o zmianę wyroku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Wniosek prokuratora o zmianę wyroku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wszystkie zarzuty apelacyjne skarżących były niezasadne, stąd też wnioski o zmianę wyroku uznać należało za niezasadne.

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. K. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738,00 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;
III	zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

7. PODPIS

Zbigniew Kapiński

Ewa Jethon Dorota Radlińska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sąd Okręgowy w Warszawie sygn. akt XII K 218/18		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sąd Okręgowy w Warszawie sygn. akt XII K 218/18		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana